

Setmanari català

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remits i Reclams
a preus convencionals

CLÍNICA DENTAL
JOAN CATASTÚS
ab la cooperació del
DR. MAGI FARRAN
cirujà dentista (norteamericà)

Consulta de nou á una del matí : 5 S. BARTOMEU, 5

Próxima abertura a Vilanova de una nova Clínica Dental: Rbla. Principal, 59.

Centro Barcelonés de Seguros
QUINTAS

Autorizado por la Ley de 30 de Junio de 1887

DOMICILIO SOCIAL: CARMEN, 41, 1.º — BARCELONA

Esta Asociación, para responder de sus operaciones, tiene constituido en el Banco de España y á disposición del Excmo. Sr. Ministro del Fomento, el depósito que previene la Ley de Seguros de 14 de Mayo de 1908 y cumplidos todos los requisitos que la misma ordena.

Los mozos de la próxima quinta pueden suscribirse por la cantidad de
750 PESETAS

quedando garantida con su redención militar la responsabilidad de los excedentes de cupo que seán llamados para cubrir bajas. El dinero puden los interesados depo-itarlo dónde quieran, aún en el mismo pueblo de su residencia, sin que pueda cobraro la Asociación hasta el mes de Agosto del año del sorteo. Los mozos que constituyan sus depósitos mediante el pago de diez pesetas, además de los gastos de ingreso; tendrán derecho, si resultau soldados, á ser redimidos antes que la Dirección levante sus depósitos. Primero se verán libres del servicio militar, antes que nadie pueda disponer de sus depósitos.

Estas son las únicas garantías que pueden llevar al seno de las familias la verdadera tranquilidad.

Para prospectos, informes y suscripciones, á nuestros Delegados.

D. JUAN AMPINS: Plaza de los Carrros, 2 y 4; Villanueva y Geltrú

¿QUIERE VD. UNA PRECIOSIDAD?

Gráfica demostración de lo que pueden talento, genio y generosidad, y faro luminoso, es para todos pequeña joya de grandes méritos, muy especialmente para cuantas personas se mueven y andan perezosamente, para las que tienen horror á las distancias y de modo singular para los hombres impotentes, mujeres estériles ó individuos extenuados por sufrimientos ó enfermedades, por excesos de estudio y trabajos mentales ó por abusos de placeres cuyas fuerzas abandonan el aparato genésico y eje cerebro espinal. Este es el obsequio que hace la Institución que elabora el potente FERTILIZADOR, el que recibirá usted dirigiéndose personalmente ó por escrito al señor Administrador del Despacho central, Providencia 61, «La Salud», Barcelona.

EL FERTILIZADOR logra maravillas y se halla en farmacias colmados y droguerías.

En Madrid: P. Moreno, calle Mayor 35; Gabso, Arenal, 2; Torres Arnao, 30; etcétera. — En Barcelona: Sucesores de Massana, Fernando VII, 14; Vicente Ferrer y Compañía, Uriach y C., etc..

En SITGES: Confitería de J. Sabaté: 5, Calle Mayor, 5

* EL PARAISO *	
PARELLADAS, 9	
Guix	Ams
Tinta	Pipes
Lapis	Pintes
Paper	Miralls
Gomes	Gemelos
Plumes	Ganivets
Carpetes	Raspalls
Xinxetes	Boquilles
Calendaris	Cascabells

Recorts d'aquells temps

Anys enrera, quan *En Parrenyo*, — el de casa, — gastava més bon humor que no pas ara, perque 'ls negocis li anaven millor a causa de que allors ell era dels que, com vulgarment es diu, «tallaven el bacallá» y, com a home qu' entén lo que li convé, s' cruspià guapo guapo les millors penques, deixant, per supuesto, les espines per qui no era tan viu com ell, en el sentit que ja pot figurarse; en aquells temps, donchs, que lo mateix podriem anomenarne temps d'*antonsas* que temps felisos d'*En Parrenyo*, aquést esdevingué... ¡pasmínse, senyors!... autor dramàtic... ó «lo que fuese», que deya l' altre. Sí, autor dramàtic, apesar de la enveja que 'ls tals esplays despertaven, segons ell, al seu company de glories, fatigues y ridiculeses, l' incomparable Sr. Ventureta.

Aquést, una vegada que 'l... diguemli «autor dramàtic» llegia als seus amichs el *portento* que la seva desensopida mussa li havia provocat, ¡va etgegarnhi d'*epitetos* devant aquell esgarriós devassall de tonteries!... «Es clar, devia pensar el Sr. Ventureta, ha surtit més sabí que 'l mestre, aquest payo de deixeble! ¡Ja escriu més dibarats que jo, y això no pot ser!» Y el desventurat Parrenyo, tot amoixat en vista de la imprecadora lletanía que acabava de cantarli el seu... professor, plegà pudorosament les quartilles y fugí en busca de un altre reonet ahont, lluny de la vista y les orellas del mestre, pogués seguir donant la llauna als que tenien la paciencia... o la humorada d' escoltar les tonteries qu' ell anava recitant ab la bona fe més grossa del món y la mala-sombra més gran de la terra... quan és de dia y no está núvol.

Res: que 'l pobre home, ab la seva monomania de arribar a ser un émul de Calderón de la Barca, ... ó de Lagartijo—que deya l' altre,—arribava a... ser la riota dels que 'l voltaven. ¡Certament ès una desgracia fer papers ridículs sense donarsen compte... y atropellant a tort y a dret el venerable art de Talial...

Entre 'ls varis esperpents qu' ell n' anomenava drames ó comedies, surfits del seu cacúmen, n' hi havia ún, que, per cert, fou l' últim; que jo sàpiga, que va posarse en escena, que, fill ts meus! ...en allò sí que n' hi havia per illogarri cadires, banchs y tribunes y to! ¡Quina... despampanitat no resultava! Hi havia que veurho, pera fersen càrrec.

Era una «obra de circunstancies», ó, millor dit, de ocasió, qu' ès com aquell qui diu de «saldo»...; pero una «obra» de les que obren les potencies del espectador y fan gaudirlo de sensacions ignotes devant les fúnebres, tètriques, lúgubres impresions que li comuniquen. Calgui dir que la seva acció passava nada menos que en un cementiri, y que 'ls seus personatges eren nada menos qu' esqueletos, calaveres, marsecas, en una paraula. (Al contarho solament ja m' agafen esgarifans de por.)

Donchs sí; y aquets esqueletos surten de ses respectives tombes... Mes vetaquí que l'autor del drama, *En Parrenyo*, no fiantse de que 'l públic ab sols els pariments dels personatges pogués compdre a quin sexe aquéts perteneixen. ¿Quiña una en fa? res: posa faldilles als esqueletos perteneixents a femelles, y ja tenim sobre les taules calaveres si no vestides a la última moda, vestides quan menys de persona de carn y ossos. ¡Aixís el públic se 'n podia fer càrrec de qui era, si home ó be dona, el personatge ab qui se les havia. ¡Oh, la maravillosa penetració... artística del enginyós Parreño!...

Désprés, no volgut deixar en mans agenés totes les eynes de fer soroll, del cual, que n' hi havia molt, semblava havia de dependre tot l' èxit del drama. En Parrenyo, suat, pantejant son pit de anguria, les agafava febrosenç y les estrenyia contra son si...

Montada en un caballet, arran de boca, hi tenia la pipa, ab el sofre corresponent, pera fer llamps; y aquell memorable «requinto» dels seus amors, pera quan ei vent tingués de batre ab furia. Les dues mans les tenia empleades en el bombo y platets. Al bras dret, lligada la corda que comunicava ab la campana, y al esquer un' altra que comunicava ab una planxa de ferro.

L' home, desde 'l seu lloch, durant el transcurr de ja representació anava dictant disposicions y fent observacions als seus intérpretes, a fi de que tot anes del millor modo possible... encare que això resultava inútil, perque l' obra feya plorar y riurer alhora...

Pero, ahont havia de veurers l'obra y l' autor, va ser en la escena «del soroll», qu' En Parrenyo esperava ab molta ansia, perque era la situació culminant, el moment decisiu de que l' obra 's salvés o be anés al fosso. «Aaay, la escena del siroll!», que deya ell... Mes, prouva armarsen més de lo que 's creya, de soroll. Al iniciarse l' terrabastall, veient que els actors no s' ho prenien tan en serio com ell voia, tot bufant ara el «requinto», ara la pipa dels llamps, barrejat ab el toch del bombo, els platets, la campana y la planxa de ferro, anava eritant, esgargamellantse: «Que 'm tirareu l' obra a terra!»; «Tots em voleu mal!» y autres exclamacions per l' istil, apagades per la saragata de tots els sorolls a l' hora, multiplicats en intensitat per la febre que arborava a 'n En Parrenyo, el qual ab tot això plègat no sabia en quina paret tocava.

¡Pobre Parrenyo! La gent, ja prou esporuguida de tota la representació, anà desfilant boy escamada, quedant per fi en el teatre únicament l' inveterat grupet d'amichs de l' autor, que li prodigaren un calorós aplauso; aplauso qu' En Parrenyo no pogué sortir a recullir perque jo fatalitat! es trobava a dins l' escenari incomovible, subjectats els seus brassos ab les cordes de la campana y la planxa. ¡Quina planxa!

OSTRA

Reemplás de 1909

Ahir va celebrarse la sessió de rectificació definitiva y tancament del allistament pera el reemplás de enguany, de la cual resulta que 'ls joves allistats y que avuy deuen esser sortejats en aquesta vila, són els que segueixen per número de ordre:

- 1 Félix Gutiérrez Alonso
- 2 Domingo Vírella Camps
- 3 Marià Corella Guillén
- 4 Antoni Caverdós Ferret
- 5 Jaume Bussé Cosp
- 6 Pere Miráben Mestre
- 7 Jaume S ñe Bertrán
- 8 Tomàs Montaner Hill
- 9 Joseph Castellnou Vallvè
- 10 Joan Sabaté Gual
- 11 Joseph Matas Rovira
- 12 Joseph Miquel Tiburci
- 13 Joseph Figuerola Vias
- 14 Pere Montaner Capdet
- 15 Antón Carbonell N.
- 16 Artur Chacón Grande
- 17 Antón Batlle Mestre
- 18 Orense Mirabent Soler
- 19 Joan Roca Paretas
- 20 Joan Planas Paretas
- 21 Joseph Alsina Pujol
- 22 Joseph Vergés Cuscò
- 23 Rafael Padrol Milà
- 24 Joseph Soler Forment
- 25 Joseph Oliveras Ferret

"La Intelectual"

Continúa representantse en el Teatre Romea, ab el mateix gran èxit que 'l dia de son sstremo, aquesta nova comedia del nostre amich D. Santiago Rusiñol, quals primicies va oferirnos dies enrera en son Cau-Ferrat y de la que copiem a continuació el seguent fragment d'escena:

—Que no hi ha cap minyona en aquesta casa? Demano, crido, cerco per tot, y no's troba ningú per remey.

—Han hagut de sortir les minyones.

—Ja m' ho figurava. Com sempre. De desde que fem de periodistes, aquí no vivim en familia. Això es una oficina pública, y ja no hi ha ordre ni concert. Tothom esmorza à la seva hora. Dina quan vol y sopa quan pot. Aquí no menjem; fem couinar.

—Hola! Que vens de mal-humor?

—Sí que hi vinch. No vinch gayre alegre. Me sobran motius per no estarne.

—Y jo ho he de pagar?

—Deixemho còrrer!

—Degas. Què tens?

—Jo dirtho à tú? Que no sabs que seria inútil! Jo 't parlaría d' una cosa y tú 'm respondriàs d' un altra y acabariam per no entendre-nos; ó jo parlo de massa baix ó tú m' escoltes de massa alt, pero 'l cas es que no 'ns enteném... Si demanen per mí, soch al despaig.

—Escolta, tenim de parlar.

—Ja sé lo que 'm vols dir: soch al despaig.

—Tenim de parlar sèriament.

—Ab tú?

—Sí, ab mí, y molt sèriament.

—Donchs, digas. Aveyam.

—Seu un xich.

—Què vols. Diners?

—Sempre lo mateix. Ets impossible, Damià! No! No 's tracta de diners! Del teu somni! Es tracta de coses més serias!

—Més serias, dius?

—Y molt més serias! Es tracta de la nostra filla!

—Què té la noya? Qu' està malalta?

—No t' alarmis, qu' està molt bona! Si està malalta, té remey, y d' aquest remey he de parlarte.

—Degas, dons.

—No t' despacientis. Hi ha que la Laura té vint anys. Que no ha festejat may, que no ha tingut novios, que entregada à las novelas, gracias á la meva direcció, no ha sigut noya rondallera. Ha viscut voltada d' ensomnis, com vivia jo en aquells temps, sense baixar à la realitat, pero la realitat vé que arriba.

—Qué vols dir ab això? Parla clar.

—Que ha vingut l' hora de casarla.

—Ab qui?

—Ab el que ja sabràs. Tú, abocat en el negoci, que no t' ha deixat sossegar, no t' has adonat d' una cosa, y aquesta es molt natural. Que la noya de mica en mica, se 'ns ha anat enamorant.

—De qui?

—Y no ho endevinas? De qui tenia més aprop; de qui l' ha compresa, de qui l' estima! De qui té educació per casarse, de qui la farà felís, com jo 'm penso.

—No hi caix. Qui es?

—Qui vols que sia. En Marcel!

—En Marcel, dius? Aquell que escriu? Aquell que fa versos... y res més?

—En Marcel, si senyor. En Marcel! Crech qu' es un home, qu' es agradable, qu' es generós, intel·ligent, y que fins té posició, qu' es lo que tu miras més en un home.

—Ah!, en Marcel, may!

—Qué vols dir?

—Vull dir que no! Y t' ho dich molt clar!

—Que 'n Marcel no? Ja sabs lo que dius? Ja sabs qui refusas? Ja sabs qui es?

—Perque ho sé, ho dich! De cap manera!

—Un jove com ell! Tan distingit...

—Per això!

—Poeta!

—Per això!

—Educadíssim!

—Per tot això! Sí, senyora!

—Pero per qué?

—Perque ja'n tinch prou de tot això que m' anomasi! Perque ja estich d' escriure fins als ulls! Perque ja n' he aguantadas prou de camàndulas à la vida! Perque ab la escusa de las lletres no vullcriar un altre gandul!

—Jesús!

—Perque'ns tornariam tots bojos, perque no vull que això sia un hospital de joves tristes! Perque 's neurastènichs no's casan, y perque ho mano jo, veteroquí! He estat molts anys fent el sonso. Bé tinch de manar alguna vegada?

—Pero qué tens? Cóm te tornas? No 't coneix!

—No 'm coneixes, no 'm has coneigut; perque no m' has volgut conéixer! Mira, Irene, escòltam, si vols. Jo 'm vaig casar ab tú per un sol motiu, per-

que 'm vaig enamorar. Tú sabías més, sabies més que jo, erats més jova, erats més guapa, jo ho veia, y me 'n feya càrrec; veia la gran desventatja que tenia, casantme ab tú, per com que estava enamorat passava per tot, y vaig casarme. Al serho, no he de dirho, et volia fer contenta, no deya may res, no em queixava, 't deixava fer el teu camí no més somrient a lo que feyes; si gastaves diners... callava, si feyes venir gent... callava; si no estaves per mi... callava... callava y hauria callat, si no hagués vingut un moment en que 'l callar seria una infamia. Fins ara m' ho he pres de broma, pero al casar la noya, nó. El casar la noya és serio, y en serio m' ho prunsch, y no la caso.

—Molt bé! Has parlat molt bé! Sempre 'l cor m' ho havia dit que la diferència de classe 'm duria a aquest trastorn.

—Què vols dir, diferència? De qué? Jo soch un modest negociant, pero tu no ets gran escriptor. Si hagues sis sigut una gran dona, que t' hi hauries casat ab mí? Si no més essent lo que ara ets em tractes de tan amunt, que faries si fossis célebre? M' hauries llenyat a les golfes:

—No has trobat res més baix ni més crudel per ferirme?

—No ho he dit per ofèndret, Irene!

—Pobre de mi! Pobre de mi!

—Vaja, no ploris, y perdónam! Jo no 't vull fer plorar: et vull convéncer! Parlant de la noya, m' he exaltat y m' has fet dir... lo que no volia!

—No 'm comprehens?

—No sé si 't comprehench, pero t' estimo; y d'això te n' he donat prov's! Jo casi no m' he vestit per que vos vestilsiu be vosaltres! Jo casi m' he estat de tot per que no faltés may res, y may m' he planuyut, may! Això ja ho sabs! y si avuy me n'he anat de tino, no és sols per lo que tu m' has dit, sino per lo que tinch de dirte!

—Tu?

—Sí, Irene. Encare que 'm requi, et tinch de parlar de negocis. Fa uns quants dies que vaig fer una gran compra de cotó, y ha baixat... ha baixat tant, que casi estich a la ruïna.

—A la ruïna?

—Encare no hi estich, perque no he agotat els recursos. El crèdit m' ha salvat... Pero dech... y si el cutó baixa...

—Seríem pobres?

—No ho sé. Trevallant, nó.

—Jo escriuria!

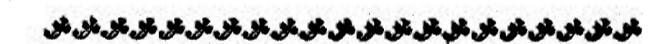
—Pobre Irene!

—Et burles altre cop de mí?

—Nó! Aquest cop sí que no me'n burlo. Lo que ara escrius hauria d' esser sagrat, havent d'escriurer per forsa.

—Jesús del Cel!

—No t' espartis: t' ho dich, t' ho he tingut de dir, per que comprenduis el meu enfado. Pero 'm tindrás sempre, gio sents, Irène? Jo no soch dels que 's rendeixen el dia que la sort els ve contraria. Jo no soch un idealista; soch pràctic, un pobre pràctic que sabrà nadar, anch que s' ofegui.

Era d' esperar

Ab motiu de les manifestacions que dies enrera vaig tenir l' honor de fer en el Consistori enlayrant la bona memòria de nostre benvolgut company don Bartomeu Misas y Rosés (q. p. d.), l' únic que se ha sentit populacho, com ja casi era d' esperar, ha sigut el desacreditat Eco.

No 'm ve de nou semblant conducta; com tampoch el que, comentant les meves afirmacions, parli ell... a la seva manera.

Altrament, y modestia apart, jo sempre ja m' ho havia cregut tenir algo de les facultats d' Isop, qui, com ningú ignora, feya parlar als animals.

GUILLOT

NOVAS

No creiem que hi hagi qui encare dupiti de què cert paperot que circula setmanalment per la nostra vila no constitueixi una gran deshonra per la població. No obstant, per si algú existís que no n' estés convenuts de això, ens pendrem la paciencia de consentir que s' embrutin una mica les nostres columnes transcribint algunes paraules que donen idea de les indecessies que dit paperot publica.

Escriu així, ab referència al inolvidable compatriota D. Bartomeu Misas:

«Leída el acta de la sesión anterior, en la qual à REBUZNOS y à COCES se hace el elogio funebre de cierto concejal...»

Això de indecent no ho és: és indecentíssim.

*

En el Teatre del Retiro va celebrarse'l diumenge una vetllada a benefici dels perjudicats per la hecatombe de les regions italianes de Messina y Calabria, haventhi pres part la societat coral «La Unió Sitgetana», la cual, baix la direcció del Sr. Torrents, per indisposició del Sr. Tort, cantà varies pesses; una secció de aficionats al art dramàtic, que posaren en escena la comèdia «Una poma per la sed»; y l'esmentat Mtre. Torrents, que interpretà al armónium algunes composicions. Tots élls desempenyaren el seu comés ab molt acert. Ademés, van projectar-se varies películes cinematogràfiques.

El producte líquid obtingut fou de 87'55 pessetes, les quals, al igual que les demés que s'recaudin ab tal objecte, serán remeses per conducte de l'Arcaldia al Cónsul de Italia a Barcelona.

*

Ahir a les sis de la tarda es reuní l' Il·lm. Ajuntament ab la Junta de vòcals associats per procedir a l' aprovació definitiva dels comptes municipals corresponents a 1908, els quals foren aprovats sens discussió y per unanimitat.

*

Els indicadors de ferro que serveixen de avis als automobilistes, instalats entre 'ls quilòmetres 34 y 35 de la carretera de Barcelona a Santa Creu de Calafell, propers a Calaforn y que, com dies enrera diguèrem, estaven fora de lloc, han sigut reposats al seu puesto; mes no de una manera definitiva, lo qual fa temer que les mans barroeres que 'ls volcaren podrán així més fàcilment portar a la pràctica la repetició de tan incivil acte.

*

Donant compliment a lo acordat en virtut de lo que disposa la Lley municipal, el dimars va pendre possessió del càrrec de Primer Tenent de arcalde de nostre Municipi, el Regidor D. Joseph Puig y Juñent, posessionantlo el Sr. Arcalde, Excm. senyor D. Francisco Bátile y Geué.

No duptem que 'l Sr. Puig desempenyará l' esmentat càrrec ab el zel que tothom li regoneix.

*

Pera la nit del Dijous Gras, el Cassino del Prado Suburense prepara el seu ball retglementari de societat, en el qu'esperem poder tenir ocasió d' admirar una bona colla de aixeridas mascaretes... de les que fins avuy han donat ben poques senyals de vida... no sabem si per falta de aficions, ó per culpa de lo ensopit y insipit que resulta el jovent que ara s' estila, salvo rares excepcions.

Desde demà comensa el període de veda per la cassa, lo que fem avinent als aficionats a dit sport a fi de que no concorrin en responsabilitats.

*

Sens dupte que una de les fortors més repugnantes és la que despedeix l' aigua procedent de les piques ó dipòsits que les tendes de pesca salada utilisen pera posar bacallà en remull.

Seria molt convenient, donchs, que aqueixa fortor se sentís menys de lo que ara se sent en determinats llocs públics, lo que podrà lograrse amb una mica de bona voluntat; evitantse, així, bastantes molesties als vianants, que no hi tenen pas cap obligació a haver de passar ab el nas tapat y més que de pressa per allà ahont aquella s' escampa en perjudici de la higiene y comoditat de tots els nostres conveins.

*

Se ha assenyalat pera el dia primer de Mars la fetxa pera que s' incorporin a files els minyons declarats soldats l' any passat.

*

Durant aquesta setmana el temps ha estat en extrem variable, predominant els dies rúfolos y frets ab gotellades algunes nits.

El Febrer per ara va portantse tal com el ditxo popular el considera.

*

Es trova malalta de algun cuixado, a Barcelona nostre apreciable compatriota D. Mercé Robert y Mestres, esposa de nostre distingit amich D. A. Robert y Rodríguez.

De veres anhelem que un complert restabliment en la salut de la malalta retorni la pertorbada tranquilitat dintre la seva família.

*

Dimars passat tingué lloc la reunió de segona convocatoria de la Comissió Central de l' Homenatge al Dr. Benaprés, en la qual, segons els nostres informes, se determinà el plan definitiu del Passeig acordat en Junta general, Passeig que partirà de devant del Santuari de Ntra. Sra. del Vinyet en línia recta y en una amplada de deu metres, destinantsen sis pera el pas dels carruatges y els quatre restants pera el dels vianants.

Segons els nostres informes, la majoria dels propietaris de finques afectades per la obertura del referit Passeig estan ja conformes ab els pactes proposats per la Comissió; per lo qu' és d' esperar que els restants tampoc posaran entrebancs a la realisació de millora tan beneficiosa y, com a tal, unanimous aplaudit el seu projecte.

*

L' altre dia estigué algunes hores en aquesta vila el Cónsul general de la República Argentina a Espanya, D. Albert I. Gache, acompañat de la seva amable y distingida senyora, quedant tan sumament encantats de la nostra població y de un modo especial de la Ribera, qu' és molt fàcil vinguin a passarhi la temporada d' istiu.

*

Dintre poch temps surtirà cap a París y Liége, en quina darrera ciutat belga el prop-vinent mes de Mars s' hi celebrarà una Exposició Internacional de Art, nostre distingit amich y compatrici el notable artista En Joaquím Suñé y Miró.

De sa estada aquí se n' emporta cinc precioses telles. Dos retrats de distingits compatriots nostres, en els que, ademés de son exacte parellat ab l' original, s' hi revela la mà ferma de un artista que sab sorprendre—així ab el color com ab l' expressió de la mirada; ab el gest com en l' ambient que 'l rodeja,—un dels moments inicials del retratat, fent-lo més comprensible encare qu' en la realitat de la vida.

Altres tres telles són pàgines admirables de les nostres encontres, són trossos de llum y color arrencats de la natura ardenta; de una simplicitat primitiva qu' encanta; són visions de una vida reposada infantil sers aromatisats pe'ls perfums del Mediterrà, que s' engrandeix en la brillantor de celatge; són el treball reposat y l' amor de la famili que conviuen en un ambient de benauransa.

No duptem que 'l nostre amich en sortirà triomfant de la lluita a que concorre, a la vegada que desitjem qu' en ella pugui treure un bon profit de la seva estada entre nosaltres.

*

El coneut fotògrafo de Vilanova Sr. Scorrelli ha efectuat un sorteig a benefici dels damnificats pe'ls terratrémols de Italia, la seva patria; havent obtingut un producte líquid de 100 ptes., que han sigut entregades al agent consular en aquella vila els veïns de la qual han alabat molt l' acte filantròpic realisat per aquell senyor.

*

En virtut de lo acordat en la reunió celebrada dies enrera a l' Arcaldia a fi de arbitrar recursos destinats als damnificats pe'ls terratrémols de Italia, aquest vespre tindrà lloc en el «Casino del Prado Suburense» un variat festival benèfic quin programa el composten la exhibició de notables películes cinematogràfiques, escullides pesses de concert per la societat coral «La Unió Sitgetana» y audicions pe'ls moderns y perfeccionats aparells denominat «Trombón».

Atés el filantròpic objecte per que's celebra, és de creure que l' esmentat festival es veurà molt concorregut.

A principis de aquesta setmana va passar a millor vida, a Barcelona, hont residía, nostre apreciat compatrici l' intel·ligent artista D. Joan Roig y Soler.

El finat, durant els anys que visqué entre nosaltres, y de un modo particular durant la època de aquell Sitges íntim, en qu' él feu vida artística exempta de tota influència forastera, la seva ànima s' explaya fent que del seu pinzell surtissin retrades aquelles belles coses nostres, y qu' en els seus quadros hi quedessin enmirallades aquelles senzilles y típiques costums que un caràcter tan peculiar han imprès a aquesta vila, reflexantshi aquell cel sempre blau y aquella reverberant claror tan intensa y diàfana. Fou, en resum, el Sr. Roig y Soler un sitgetà fervent enamorat del Sitges del seu temps, de aquell Sitges tan complertament distint del ara, qu' és expansiu y obert als ayres vivificadors de les corrents modernes.

L' acte del seu enterro resultà una palea demòstració de les arrelades simpaties que a la capital disfruta la distingida família del finat, a la qual, y molt especialment a la seva apreciable esposa, doña Josefa Raventós Robert, y fills, transmetem la expressió del nostre condol.

Divendres al matí tingué lloc l' enterro del jove Manel Lluís y Carbonell, mort a la vigília del referit dia després de crudel afecció.

Diferents amichs del finat accompanyaren ab atxa el seu cadavre fins a la darrera estada, concorrent també a dit acte gran nombre de convehins qu' així volgueren patentizar l' apreci en que 's té a la laboriosa familia de aquell, a la qual desitgem la resignació cristiana suficient pera soportar tan irreparable pèrdua.

També han passat a millor vida durant aquesta setmana els compatriots, María Raventós, viuda de Pla, de 80 anys; Josefa Company y Ros, de 74 anys, y el camperol Joseph Fusté y Carbonell, qui se havia fet estimar de quants el tractaren per sa labiositat y per ses bones prenades de caràcter.

Rebin les respectives famílies del finat el testimoni de nostre pésam més sincer.

IMPREMPTA JACINTO SANTACANA: PARELLADAS, 9.

ESCALFADORS

Un , 3 Pessetas

Ab un consum de 175 litres, ó siga un gasto de apropiados 5 céntims per hora, en 15 ó 20 minuts dona una temperatura de 18 a 20 graus en habitacions de 30 metres cúbics.—Es coloquen ab la mateixa facilitat de un metxer corrent.—No hi ha necessitat de instal·lacions especials.—No 's té qu' emplegar tubos de goma.—No hi ha perill d' explosió ni d' incendi.—No despedeix olor, per ser completa la combustió del gas.—Gran economia en el Consúm y el més barato de tots els escalfadors.—Pera saturar l' aire posar sobre l' escalfador un poc ab aygua. Pot sustituirse per altre líquit que 's vulga calentar ó conservar sa temperatura.

Nou Ordinari a Barcelona

Carro ordinari de Sitges a Barcelona; prenen recisos y cargo y servint ab tota puntualitat, a preus molt aconmodat. Les dèmés setmanes sortirà el dijuns y dijous. Cada setmana pera recisos dirigir-se al carrer de Parelladas, número 24, botiga de «La Autonomia».

TAULELL

reforçat, gran y bastant ben conservat.

Rahó : En aquesta Imprempta .

LA POLACA

Tenda de calsat

Carrer Major, 48

ES VEN

Sastrería MARI

C cap de la Vila : 2, Jesús, 2 : Angel Vidal

TEMPORADA D'IVERN 1908

Trajes desde 20 pesetas á 135

De vellut desde 20 pesetas á 45

Pantalones desde 10 pesetas á 40

HERMILLAS FANTASIA Y NOVETAT

Barreteria y Gorrieria

• FLORENCI OLIVER •

PLASSA DEL MARQUES DE MONTRIOIG : SITGES
(Agencia Sebastiá Ventosa)

En aquest important establiment trovarán els meus favoritedors un complert assortit de tota mena de

• BARRETS Y GORRAS •

de diverses calitats y a preus sumament econòmichs

Representant exclusiu de una important casa de JIPIS, PANAMAS y LUGSOS variant llurs preus entre 15 y 100 pesetes.

No compreu sense visitar aqueix estabiment

Joseph Selva y Junyent

— 14, Aygua, 14 : SITGES —

Haben obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de canvi, a interès modich, ofereix els seus serveys :

J. MIRÓ

Ofereix els seus serveys, gratuitament, a quants interessi la compra y venda de finques rústiques ó urbanes y de lloguers de cases en aquesta vila, ja amoblades ó sense mobles.

— Carrer de Parellades, núm. 18 —

ANTON TORRES
LA VILA DE SITGES

• Carrer Major, 23 •

Representant de Máquimes de Cosir

VERTEIM

— En la mateixa casa —

ES PLANXA
en senzill y brillant

Viudos y Solters

Tinch mils de senyoras y senyorettes de totes edats y am dots o fortunes desde 100 a 100,000 duros o mes, que desitgen casarse COM DEU MANA: Totes elles són honradas, instruides y de boies families. Escribiu ab sello (dins la carta) a D. S. Calderón: Rambla Catalunya, 46, primer, Barcelona. Unica casa antigua, seria y formal, que pot acreditar a centenars els casaments fets per la mateixa! Aquesta casa no enganya ni admet enredos — — —

SOBRE MONEDER

• pera la circulació
de valors en metàllich

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Peninsula, Illes Balears, Canàries y Costes de Afrika; y ahont no hi hagi Administració de Correos, estan obligats a admetre'l a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diners per correo, certificat, desde cinquè céntims fins a 50 pesetas, en qualquier classe de moneda y en tota mena de fracciòns. Ab el SOBRE-MONEDER s'evitan al públic las molestias de tots els sistemes de giros; no es necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encara que sigui en el poble més petit. Es indispensable pera encorreguts al Comers, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, me-adas, etc. etc. Uniech que resolt las dificultats de giro de petitas cantitats. El SOBRE-MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la cantitat declarada en cas de extrayó. La COMPANYIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadell SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTAN HS, al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Província.

OFICINAS: GOYA, 19; MADRID

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

camisas, corbatas, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

CASA BARTÈS
* (avans ESQUITX) *
2, JESUS, 2
SITGES

Cri talleria * Biuteria * Perfumeria

Objectes pera regalos

* Llosa * Porcellana * Jòquines *

CALSAT A PREU DE FABRICA

encarregantse la casa de ferlo a mida, avisant ab quaranta vuit

hores d'anticipació, sens alterar el preu.

Reparacions y compostures en llosa, porcellana y metalls

EMULSIÓN MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfites de cal, sosa y guayacol

PREMIADA en la EXPOSICION de ALEJANDRIA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación coe el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el ESCROFULISMO, RAQUITISMO BRONQUITIS CRÓNICA y TOSES REBELDES. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece á los ninos, desarrollando el SISTEMA ÓSEO.

Laboratorio Químico Farmacéutico de F. del Río Guerrero, sucesor de González Marfil: MÁLAGA

QUINTOS DE 1909

os interesa conocer las especiales ventajas que ofrece el

BANCO ARAGONÉS de SEGUROS y CRÉDITO

SOCIEDAD ANÓNIMA. domiciliada en Zaragoza, primera que ha implantado en España el Seguro de

REDENCION DEL SERVICIO MILITAR

con completas garantías. Q Esta Sociedad, la de mayor capital de cuantas practican el SEGURO DE QUINTOS, ha constituido, á disposición del Excmo. Sr. Ministro de Fomento, el depósito máximo de Doscientas Mil pesetas, exigido por la nueva legislación sobre Seguros para responder del cumplimiento de sus contratos. Q El BANCO ARAGONÉS ha ingresado en dos años, en las Cajas del Estado, y en concepto de redenciónes, más de un millón de pesetas.

Subdirección general para Cataluña y Baleares : Lauria, 10, 1.º - BRELON

Agente en Sitges : D. FERNANDO CARRACO : Calle Mayor, 13